

El Sant Pare i els catòlics espanyols

L'Encíclica "Dilectissima nobis"

La "Declaració" de l'Episcopat espanyol ha posat de manifest dues mentalitats i dues actituds ben diverses i simptomàtiques. D'una banda, les gestes de l'estament governant que ha creat a deshora un conflicte inútil i contraproduent que havia d'engendrar per força la discòrdia dels esperits i la divisió del país, entaulant, de rebot, el divorci entre l'opinió solvent i el poder públic; de l'altra, l'actitud pacientment expectativa de l'Episcopat que, davant la folla agressió canibalesca, ha dit noblement el que havia de dir. Aquest desafiament suïcida que el Govern i les Corts han llançat a l'Opinió pública i als drets ciutadans malmenats, no es comprendria si els actuals governants no actuessin a les ordres de la Maçoneria i de la tercera Internacional. Aquests poders clandestins irresponsables, que s'ajupen i s'arroegen com serpents davant les potències fortes, es redrecen despòticament davant els febles quan els presenten certes factures, com fan els usurers. Si la persecució que suportem no tingué motors, ¿a què podia obeir aquesta empena agressiva que sols sembla destrucció i que a ningú no pot fer profit? I, com s'explica la identitat absoluta de procediments emprats ara aquí amb que s'empraren darrerament a Mèxic? L'actitud governamental ha estat una actitud d'hostilitat africana i de palesa persecució, a desgrat de les declaracions cínicament ingènues d'alguns ministres.

L'Episcopat ha esperat que l'experiència desastrosa del desgovern i el sentit patriòtic, si més no, imposarien rectificacions a l'obra catastròfica d'aquestes Corts constituents; en lloc d'això s'ha promulgat la Llei de Confessions i Congregacions Religioses, que esgota tota l'escala de vexacions que podien acumular-se contra l'Església.

Els Prelats han parlat amb una dignitat i una neblina autènticament episcopals. Ara, llurs paraules i llurs directives han estat confirmades i ratificades per l'august Jerarca suprem de l'Església.

El Papa, en l'Encíclica que acaba d'adreçar a l'Episcopat i al poble d'Espanya, comença esmentant les gestions que, mitjançant la seva Nunciatura, ha fet prop del Govern espanyol advertint-lo com era

fals el camí que seguien, i "recordar-los que no és pas ferint l'ànima del poble en els seus més profunds sentiments com s'obté aquella concòrdia dels esperits, que és indispensable per a la prosperitat d'una nació". Les orelles del Govern, però, paraven atenció a altres veus, i la del Papa no ha estat escoltada. Ara, davant l'escomesa filisteia de la Llei de Congregacions, alça novament la seva veu augusta contra aquesta llei que constitueix "una nova i més gran ofensa no solament a la Religió i a l'Església, sinó també als decantats principis de llibertat civil, sobre els quals declara basar-se el nou règim espanyol".

El Govern, fa notar el Papa, no ignorava les bones disposicions de l'Església per a col·laborar, en el nou règim, en el manteniment de l'ordre i de la tranquil·litat social. Si malgrat les provocacions i vexacions sofertes, els catòlics no han fet recurs a represàlies ni violències, ans s'han mantingut en una honorable subjecció al Poder constituït, ha estat per l'espirit cristià de disciplina, en virtut del qual s'ha conservat "tot quant ha pogut conservar-se d'aquella pau i tranquil·litat públiques, que les turbulències dels partits i les passions dels revolucionaris s'han esforçat, empenyent la nació cap a l'abisme de l'anarquia".

El Papa lamenta i condemna el laïcisme de l'Estat espanyol, que no és altre cosa que una apostasia que vol allunyar el país de Déu i de l'Església. I recorda que si per a qualsevol poble és, ultra que impia, absurda la pretensió de voler excloure Déu de la vida pública, d'una manera especial repugna tal exclusió de Déu i de l'Església de la vida espanyola en la qual l'Església tingué sempre, i merescudament, la part més important i més benèfica activa en les lleis, en les escoles, en tots els rams de la cultura i en totes les altres institucions privades i públiques. El Papa esmenta sobriament els danys irreparables que el laïcisme de les lleis votades portarà a la joventut, a la família, profanada en els seus sagrats principis, i àdhuc a la mateixa autoritat civil, que es priva del suport que la fa respectable.

A. M. de B.

ESPORTS

La XV volta ciclista a Catalunya

Vicenç Trueba resulta vencedor en la VI etapa Seu d'Urgell-Girona

Una averia impedeix el corredor local Joaquim Viader d'arribar en segon lloc

Els ciclistes sortiren de la Seu d'Urgell amb tres hores de retard per haver-ho sol·licitat el Comitè de Girona.

Com de costum, el Comitè havia disposat als corredors una arribada magnífica a La Devesa.

La pluja ha volgut esgavellar-ho tot. Heus ací una altra cosa que, de sortir puntualment a l'hora anunciada de La Seu, no hauria ocorregut.

El primer d'arribar fou Trueba amb 3'55 minuts de diferència amb el segon grup.

En el moment d'entrar a la Devesa hi hagué un petit accident degut a que un infant que en aquells moments travessava la carretera s'entrebancà amb la bicicleta de Trueba caiguent aquest aparatosament sense haver de lamentar cap ferida d'importància per a ningú.

La pluja continuà llarga estona. Cal lamentar un altra accident degut a que a un senyor que estava prop del cafè dels jardins li caigué una branca al damunt ferint-lo al cap. Fou traslladat al dispensari on se li practicà la primera cura.

En arribar el corredor local Viader que ocupà el número 19, fou objecte d'una llarga ovació. Més tard pogué explicar com a Sant Hilari anava junt amb Trueba i degut a una averia de la bicicleta hagué de retrassar el camí durant mitja hora. De no ésser així probablement hauria ocupat el segon lloc.

Classificació de l'etapa d'ahir:

Trueba, 8 h. 31 m.
Digne, 8, 34. 55.
Morelli, igual temps.

SA EXCEL·LENCIA EN COMPANYS

Les coses del senyor Azaña comencen a ésser d'un pintoresc que emociona. L'espectacle és immens, i si no fos que la guerra civil és cada dia més profunda, i que tot anant cap a l'esquerra tots, menys els azañistes, som cada dia una mica més pobres, n'hi hauria per a llogar-hi cadira.

En Companys ministre i En Companys ministre de Marina! El mar està revolt de tant riure i les sirenes aspiren a ésser declarades amfibies, a tenir un piset al Poble Sec o un mas de rabassaire.

En Companys ministre de Marina! Estem en ple reialme de l'arbitrari. Demà sortirà un decret declarant que la mar és del que la treballa.

La carrera d'En Companys

Marchissio, 8, 39, 10.
Esquerra, Bovet, Pagès i Gremio amb el mateix temps.
Escuriel, 8, 39, 55.
Bachero, 8, 42, 50.
Nicolau, Elys, Decroix, Casamada, Martínez, Tudela, etc.

Classificació general després de la VI etapa

1.—Bovet, 38 h. 14 m. 23 s.
2.—Trueba, 38, 35, 12.
3.—Morelli, 38, 39, 49.
4.—Digne, 38, 44, 20.
5.—Esquerra, 38, 50, 49.
6.—Gremio, 38, 54, 47.
7.—Marchissio, 38, 56, 41.
8.—Bachero, 38, 58, 25.
9.—Nicolau, 39 h. 56 s.
10.—Decroix, 39 h. 03 m. 40 s. Pagès, Escuriel, Elys, etc. etc.

L'etapa de demà

Vuitena etapa. Figueres - Caldes de Malavella (179'500 quilòmetres).

Figueres, 0 quilòmetres, 6 hores matí; Castelló d'Empúries, 19 id., 6'38 id.; Port de la Selva, 47 id., 7'35 id.; Llançà, 59 id., 8 id.; Garriguella 66 id., 8'14 id.; Peralada, 70'100 id., 8'22 id.; Vilabertran, 75'100 id., 8'32 id.; Figueres 76'800 id., 8'35 id.; Torroella de Fluvià, 86'800 id., 8'56 id.; Vilademant 94'900 idem. 9'16 id.; L'Escaló 99'900 id., 9'26 id.; Albons; Verges, 117'300 idem. 10 id.; Parlabà; Corsà, 123'400 idem. 10'12 id.; La Bisbal (Control de proveïments), 127'400 id., 10'20 idem.; Palafrugell, 138'500 id., 10'20 idem.; Palamós, 145'500 id., 10'42 idem Calonge; Sant Feliu de Guíxols 157'500 id., 11'20 id.; Llagostera, 174'500 id., 11'54 id.; Caldes de Malavella, 179'500 id., 12'05 id.

és commovedora. De la C. N. T. al ministeri. Pobres sindicalistes! Ells bé pagaven puntualment, bé votaven com un sol home! La guineu els ha enganyat una altra vegada, se'ls ha fet reformista i ara vesteix uniforme d'almirall, empunya vares d'alcalde i porta les butxaques plenes d'actes de diputat. Des de la C. N. T., el senyor Companys es va passar a la Rabassa, i quan la guerra del camp és més dura, quan ja no es compleix cap contracte, els senyors Macià i Azaña han obsequiat En Companys amb la cartera de Marina. No us resta altre recurs, senyors propietaris, que llançar-vos de cap a mar.

Ja sabeu, doncs, com s'arriba a ministre. S'hi arriba sublevant ahir la C. N. T., avui els rabassaires.

Els de l'Esquerra fan còr-

De cara a les eleccions

La representació proporcional

La proposta que ha fet l'Esquerra de dotar Catalunya d'un procediment electoral musulinesc i, per tant, anti democràtic, contracta amb els següents mots, que fa uns mesos escrivia el senyor Antoni Rovira i Virgili, i que es poden consultar en les planes 118 i 119 del volum "Els sistemes electorals".

"Dins de Catalunya, la declaració més categòrica a favor de la representació proporcional la trobem en el programa del partit que Francesc Macià creà l'any 1919 amb el nom de Federació Democràtica Nacionalista. En efecte, el programa d'aquella agrupació política comença així: "El sufragi universal directe de tots els ciutadans majors de 21 anys, i la representació proporcional, seran el principi de tot poder". Tan proporcionalista és aquesta declaració, que nosaltres mateixos la consideràvem excessiva. Dir que la representació proporcional serà, dins el sufragi universal, el principi de tot poder, és preconitzar un proporcionalisme a ultrança. No creiem que la representació proporcional tingui la categoria de principi general del poder. Creiem que és una modalitat electoral pròpia per a la designació verament de-

mocràtica de les corporacions i assemblees representatives i deliberants.

En el temps que "L'Opinió" era un setmanari redactat per un grup important dels qui avui són prohoms de l'Esquerra Republicana de Catalunya, sovint hi apareixien escrits en defensa i lloança de la representació proporcional; fou Pere Comes qui més es distingí com a proporcionalista. Proporcionalista és també Lluís Companys.

La Unió Socialista de Catalunya ha inscrit en el seu programa la representació proporcional, que en els nostres dies és gairebé un dogma dins el socialisme internacionalista.

La Unió Catalanista, en la reforma que l'any passat féu de les històriques Bases de Manresa, posà en el lloc de les Corts elegides pels caps de casa, les Corts formades "per sufragi universal a base del sistema proporcional més rigorós".

El senyor Antoni Rovira i Virgili clou el seu treball amb els següents mots:

"Tot fa creure, doncs, que en el règim electoral de la Catalunya autònoma serà adoptat el principi proporcional".

Vers l'organització patronal a Catalunya

En l'acte d'ahir a Badalona, pronunciaren discursos els senyors Josep Ayats i Amigó Ferreras.

Com a continuació dels diferents actes que els elements de les Confederacions gremials Espanyola i Catalana vénen celebrant arreu, ahir tingué lloc un gran acte d'organització patronal en el Foment Industrial de Badalona. Féu ús de la paraula el senyor Bartomeu Amigó Ferreras qui puntualitzà els perjudicis que ocasiona la manca d'unió patronal i l'escampall de forces que separadament intenten treballar sense aconseguir mai cap benefici positiu per a les classes mercantils, cosa tan necessària en els moments actuals. Propugnà després per a una estreta unió fent que els gremis obeeixin en tot i per tot les indicacions de llurs presidents per tal d'afortir la Confederació Gremial Catalana.

Parlà després el senyor Josep Ayats qui es mostrà partidari de l'ideal cooperativista. Tractà ampliament de la llei de les Cooperatives, de la finalitat amb que foren creades a Espanya i de la nova mo-

dalitat que els socialistes volien donar-li autoritzant-les per a vendre al públic en general sense pagament d'impostos especials, amb un perjudici enorme per a les classes mercantils.

A continuació s'ocupà del problema de la tributació que és una preocupació constant de la Confederació Gremial Espanyola que no ha de parar fins a obtenir modificacions serioses en pro de l'element patronal per a un millor desenvolupament de la vida industrial tan flagellada en aquests temps, per diferents conceptes.

A precs del públic s'ocupà de la Companyia Telefònica a la que acusà de disfrutar de major impunitat que mai. Després propugnà per a una unió estreta entre els elements federats oferint la seva cooperació personal.

En acabar fou xardorosament ovacionat i li donà les gràcies un senyor regidor qui representava l'alcalde de la ciutat.

rer que En Companys té l'encàrrec de vigilar que els marins facin bondat. Naturalment. Però ja em perdonaran si recordo que En Companys és més feble del que la gent es pensa.

El destí d'aquest home és e-

minentment revolucionari. Arriba al ministeri i ja hi ha qui diu que el Govern és facciós. No seré jo qui ho digui, però si ho fos no tindria res d'estrany, havent-hi En Companys. **Manuel Brunet** ("La Veü de Catalunya").

Carnisseria JOAN NOUVILAS

PROGRES NUM. 8

REBAIXA DE PREUS

= XAI =

Costelles a 2'00 pessetes 400 grams.
Cuixa i espatlla a 1'60 " " "
Pit i coll a 1'30 " " "

= VEDELLA =

Bifftecs a 2'00 pessetes 400 grams.
Estofat a 1'60 " " "
Pit a 1'00 " " "